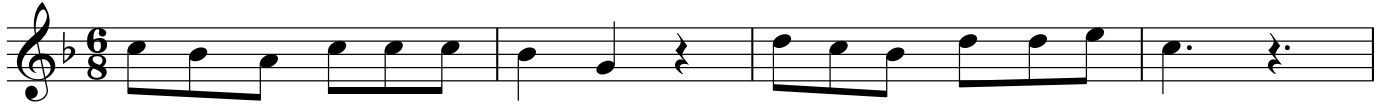

Càntut

Cançons de tradició oral

La ràdio

Montserrat Llover i Expósito, Les Planes d'Hostoles

1. N'és la rà-dio un a - pa - ra - to que fa poc qu(e) ha sor - tit nou,

2. Tan sols és u - na an - te - na, un fil - fer - ro i un cor - dó.

5 3. Des que hi ha(n) tan - tes an - te - nes pels ter - rats i pels bal - cons,

és bo - nic i molt ba - ra - t(o) que, d'a - qui poc ra - to, res - pon a Mos - cou.

Ja en sur - ten les bo - ques ple - nes, com u - nes ga - le - nes sur - ten les can - çons.

ja no es ve - uen tan - tes ne - nes qu(e) en bus - quen ga - le - nes per (a)quells car - re - rons.

4. I una nena moreneta,
per favor m'ha demanat
que li clavi una anteneta
ben *arr(enb)ladeta*
en el seu terrat.

6. Com que ell és molt prim de mena
i ella n'és grossa de pit,
i una nit de lluna plena
li ha clavat l'antena
per damunt del llit.

5. Jo no sé com li clavava,
ni tampoc què va passar;
el cas és que ella plorava
de tant que picava
en el seu colomar.

7. I una senyora amb gran pompa
n'ha cridat tots els veïns.
I els uns criden amb la trompa
i els altres no en tenen
per sentir els veïns.